

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 326
din 22.07.2015

Dosar nr: 122/2015

Petiția nr: 1396/23.02.2015

Petent: B. O. M.

Reclamat: -

Obiect: o posibilă faptă de discriminare instituită prin prevederi legale, respectiv art. 19 alin. 2 și 3 din Legea 360/2002 privind statutul polițistului

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.1.1. B. O. M. cu adresa de corespondență în B.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1.-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorii art. 19 alin. 2 și 3 din Legea nr. 360/2002, privind statutul polițistului, prin impunerea condiției de a deține diplomă cu titlu de doctor

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturilor formelor de discriminare**, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresa nr. 1396 din 31.03.2015 petentul a fost citat pentru data de 21.04.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Prin citație i s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D., având în vedere faptul că situația sesizată este reglementată de prevederi ale unor norme juridice cu caracter de lege.

3.3. La audierea din 21.04.2015 petentul nu s-a prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1. Petentul, prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 1396/23.02.2015**, sesizează faptul că în anul 2015 urmează să fie avansat la gradul profesional de agent șef, avansare pentru care este necesară absolvirea unui curs de capacitate profesională, însă, potrivit reglementărilor lagale anterioare, erau exceptați de la absolvirea acestui curs polițiștii care urmaseră cursuri postuniversitare sau master.

4.2. În baza Legii nr. 360/2002, privind statutul polițistului la art. 19 alin 2 și 3 s-a introdus obligativitatea absolvirii, obținerii, doar de către agenții de poliție, a unui titlu de doctor, condiție pe care ofițerii de poliție fiind exceptați.

4.3. Petentul consideră această prevedere neconstituțională și discriminatorie în raport cu prevederile alin. 2 din același articol în sensul că agenții de poliție sunt obligați să absolute și să obțină titlul de doctor, studii net superioare față de ofițeri.

4.4. Până la data soluționării dosarului petenta nu a înaintat punctul de vedere cu privire la excepția invocată din oficiu.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul în anul 2015 urmează să fie avansat la gradul profesional de agent șef, avansare pentru care este necesară absolvirea unui curs de capacitate profesională, însă, potrivit reglementărilor lagale anterioare, erau exceptați de la absolvirea acestui curs polițiștii care urmaseră cursuri postuniversitare sau master.

5.2. **În drept**, referitor la excepția invocată din oficiu, Colegiul director se raportează la prevederile Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că, C.N.C.D., organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată în a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, **nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și O.G. 137/2000, republicată, în special.**

În acest sens, Colegiul director arată că C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii precum și nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.3. Având în vedere prevederile legale invocate de petent ca fiind discriminatorii, respectiv, art. 19 alin.2 și 3 din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, "*Art. 19. - (1) Acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași categorii se face în ordinea ierarhică a gradelor, în raport cu nevoile și posibilitățile existente, în limita numărului de posturi prevăzute cu gradele respective, aprobat de ministrul de interne.(2) Polițistul care a dobândit titlul științific de doctor este exceptat de la condițiile prevăzute la art. 16 alin. (2); (3) Polițistul care a absolvit cursuri postuniversitare este exceptat de la condițiile prevăzute la art. 16 alin. (2), mai puțin de la cea referitoare la acordarea gradului profesional de chestor*", Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

«Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.» Curtea Constituțională este instituția care poate aprecia conținutul unor texte de lege ca fiind sau nu discriminatoriu. În speța de față, Curtea Constituțională are atributul de verificare a art. 19 alin 2 și 3 din Legea nr. 360/2002, privind statutul polițistului.

5.4. Având în vedere considerentele expuse, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 07.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată, amintită anterior.

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Având în vedere importanța acestei compensații tranzitorii, întrucât vizează înregistrarea unui număr semnificativ de plângeri în acest sens, Colegiul director consideră necesar **emiterea unui punct de vedere** de specialitate cu privire la situația expusă, în conformitate cu art. 18 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.7. Având în vedere aceste aspecte, totodată menținându-și punctul de vedere exprimat, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu, potrivit art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. o copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Călea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 28.08.2015

Redactat și motivat de P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP

PUNCT DE VEDERE

5.3.1. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturilor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.3.2. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.3.3. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.3.4. Totodată, CEDO arată că marja de apreciere privind comparabilitatea dintre diferite categorii de persoane este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (**Zeman împotriva Austriei**, 29 iunie 2006, §33).

5.3.5. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul director constată că nu există situații comparabile între agenții de poliție și ofițerii de poliție. Nu se află într-o situație comparabilă cu cei care au beneficiat de prevederile Legii 360/2002 înainte de intrarea în vigoare a alin. 2 și 3 prin care s-a introdus obligativitatea absolvirii și obținerii, doar de către agenții de poliție a unui titlu de doctor. agenții de poliție sunt obligați să obțină titlul de doctorat.

**Membru Colegiu director,
Popa Claudia Sorina**